

چوار کاترمیر

زمناکۆ خه سرۆ
(ئهمریکا)

ئوه بۆ سی سالان دهچی، شیلان و بهختیار و سی منداله که ی له ئەلمانیا دهژین، که گه یشتنه ئەلمانیا له شارۆچکه یه کی گچکه گیرسانه وه. گچکه له ژماره ی دانیشتون، دنا رووبه ری شاره که گه وه دیاره. کۆمه لیک مۆل، ته نانه ت ده ریاجه ی ده سترکرد و پارکی گه وره شی لیبه. له شاره که ی وان ته نی دوو سی خبزانه کوردی دیکه ی لیبه، هه ریبه که یان به کاریکه وه مژووله و بژتیوی خۆی په یدا ده کا.

بهختیار، که کاتی خۆی له کوردستان مامۆستای زمانی ئینگلیزی بووه، پاش هه ولدان و خویندن و دووباره کردنه وه ی چند تاقیکردنه وه یه ک، له وینده ره ییش بووه وه مامۆستای ئینگلیزی. له شارۆچکه که ی خۆیان، له په یمانگه یه ک کاریکه ده ست که وتبوو، ده یانتوانی بژتیوی ژبانی خۆیان دا بین بکه ن. بهختیار و شیلان به خوشه ویستی هاوژینیان دروست کردبوو. ئەوان که له زانکۆی سه لاهه ددین یه کتربان ناسی، پاشان ته می عه شق ته لاری بیرکردنه وه یانی ته نی، ئەو عه شقه بووه بنه مای ئەوکات و ئیستای ژبانیان، ئەگه رچی وه کی زۆریه ی کچ و کورانی دیکه ی کوردستان تووشی زۆر سه ره ییشه بوونه وه. ئاخه له کوردستان زۆر له خبزانه کان باوکیکی کۆنه په رست، ئەگه رنا برابه کی پاشکه وتوو، خۆه رنا نامۆزایه کی میشک به ردینیان هه یه، که ده زانن کچه که یان "عیلاقه" ی له گه ل کوریک هه یه که هاتوه ته داخوازی، ئیدی هاوسه رگیریه که ته گه ره ی تی ده که وئ، ئەوه ی بهختیار و شیلانیش هه روا، به لام ئەوان که له روحدا یه کتربان خوش ده ویست، هه موو ئەو ناخۆشییانه ی سه ره تا، کاریان نه کرده سه ر خوشه ویستییه که یان، بگه به هبتریان کرد.

دوو کچ و کوریکیان هه بوو. نازی دوازه سال و شکۆی حه فت سال و ئاسیاشیان ته مه نی دوو سالان بوو. شیلان له کوردستان سه ردانی دکتۆری ده روونی کردبوو، ناوه ناوه ش چاره سه ری وه رده گرت، دکتۆر پیی گۆتبوو که نه خوشی

خه مۆکی هه یه. زۆر جار ان که دهرمانی وهرده گرت، باشتەر ده بوو، که دهستی له دهرمانه کان هه لده گرت، نه خوشتییه که ی بو دهاته وه، بی تاقهت ده بوو؛ خو لقی ئیشکردنی ناو ماله وهی نه ده ما؛ جار جاره هورپینه ی خۆکوشتنیشی ده کرد؛ بهس قهت نه بووه ههنگاوی بو نابی. زۆر جار ان که له گه ل بهختیار باسی خه مۆکی وی ده کرا، شیلان ده یگۆ، "زۆر جار ان هاتیه ته میشکم خۆم بکوژم، به لام دلنیات ده که مه وه، قهت نامه وی منداله کانم بی دایک گه وره بن، بۆی قهت نه وه هه له یه ناکه م."

نه وه یان له کن ئاسایی بوو که زۆر جار ان شیلان تووشی خه مۆکییه که ی ده بووه، به لام نه وهی باش بوو، پاش چه ند رۆژتیک باشتەر ده بوو، ماوهی دوو سی رۆژ بوو شیلان دیسان تووشی خه مۆکییه که ی بوو بووه. نه ورۆ سبیانی که له خه وی هه لستان، شیلان دلته نگیه که ی زۆر زۆری هه بوو، که چوو ه ئاوده ست، زیاتر له جار ان مایه وه و زۆری بی چوو، پاشان هه موویان له سه ر میزی نانخواردن خپ بوونه وه، که له سه ر میزی نانخواردنه که بوون و نانی سبیانیان ده خوارد، شیلان به ده م قسه کردنه وه:

+ بهختیار، ده زانی خۆکوشتنیش وزه ی ده وی، ئاخیر له به لاش نییه که نه خو شی ده روونی نه وکاته خۆیان ده کوژن که به هۆی دهرمانه وه هه ندیک باشتەر بووینه. یانی، بایی نه وه نده وزه یان هه یه، که خۆیان بکوژن.

- راسته، وه یه. ئاسایی، شیلان سبیانان ناو ماری هه لبژارد و خاوتین ده کرده وه و پیاله و هیرباریشی ده شووشت، به لام له به رته وهی که نه خو ش ده که وت، تاقه تی نه وهی نه ده ما، بۆی ئیشی دوو نیشتی مابۆوه. ژوو ری دانیشتن و ناندین، خاوتین کردنه وه یان ده ویست، جگه له وهی ژوو ری نووستنه که دهستی لی نه درا بوو، که له سه ر نانی هه رستان، بهختیار چوو ه ئاوده ستی، که مه غسه لی ده ستوچاوانی لییه، تا ددانی بشوا، هه ر نه وه نده ی پی چوو زیاتر نا، که هاته ده ری، هه ر سی منداله که له ژوو ره که ی خۆبان و شیلانی هه وی نییه. بهختیار له منداله کانی پرسى؛

+ کوانی دایکتان؟

شکو: رۆیشت.

+ نه یگۆ کیه ده چم؟

ناز: نا، هیچ قسه ی نه کرد.

یه کسه ر دل خورپه کی توند له سینگی بهختیاری کساتای. نه وه ندی یه ک و دوو فکری بو نه وهی چوو، شیلان سلفی له ئوتۆمبیله ی داوه و چوو ه خۆی بکوژی.

- نا، توو بلتی شیلان خۆی بکوژی؟ باوه ر ناکه م. ئاخیر زۆر جار ان نه وه باسی نه وهی کردیه که له به ر منداله کان خۆی ناکوژی، به لام نه دی ده ی کیه چو بی؟

پاش نه وهی بهختیار ئۆقره ی لی هه لگیرا، نه گه رچی وه های نیشان نه دا، که هیچ له گۆری بی، به رانه کینی پاش چه ند ده قه به کی که م، دیسان هه مان پرسیاری له به ر خه کانی کرده وه. نه وانیش هه مان شتیان وه رام دایه وه، نه گه رچی ته نکیدی کرده وه، نه گه ر دایکیان قسه یه کی کرد بی.

- نا، ئاسایی نییه، ئاخیر نه وه کینی وه ها به په له رۆیشتیه بی نه وهی به من بلتی. نه ورۆ یه کسه مه یه و ده وام نییه، ئاخیر چ جیه ک هه یه نه و بچیتتی. خو هه رنا، شکۆ و ناز گه وره ن، به وان ده لی که به نیازی کینده ر بووه. توو بلتی به نیازی خۆکوشتن وه ها زوو ده رپه ریه؟ نا، نا نا، قهت نابی شتی وه ها روو بدا، من ده زانم ئیستا دیته وه.

نیزی که ی نیو سه عاتی ک رته بوو و خه به ری نه بوو، ته واو ئۆقره ی لی هه لگیرا. هه مبه شه له خه یالی خۆی ده یان و سه تان پرسیاری له دوو یه ک ده کرد! ناوه ناوه ده چوو ه ژوو ری میوانان و ته ماشایه کی ناو ژوو ره که ی ده کرد و چاوتیکی ده خسته سه ر کاتر میتری دیوار و ده چۆوه ژوو ره که ی خۆی. له و ماوه یه دا چه ندان ته له فۆنی بو شیلان خانی خیزانی کرد، به لام ته له فۆنه که ی داخرا بوو!

- باشه، شیلان نه ورۆ دلی زۆر ته نگ بوو، به و سبیانه زوو هه یچ خو لقی نه بوو، نه و ماله ش له به ر بارییه. نا، خو... نه دی، ... م... نازانم، ده زانی، ... ها... نا... نازانم بلتی چ، نه دی به و سبیانه نه یگۆت، "خۆکوشتنیش وزه ی ده وی. ئاخیر له به لاش نییه که نه خو شی ده روونی نه وکاته خۆیان ده کوژن که به هۆی دهرمانه وه هه ندیک باشتەر بووینه، یانی، بایی نه وه نده وزه یان هاتیه ته وه به ری، که خۆیان بکوژن." خوایه! نا، با هیچ رووی نه دا بی. نا نا، هیچ نییه ئیستا دیته وه. باشه با ته له فۆنیک بو داده نه ینا بکه م،

به شکوم چوو بیته ماری وان.

نهینا و مارکوس ژن و میترده کی ئەلمانی بوون، له گهڵ ماری بهختیار و شیلانی هۆگری یه کتری بووون. زوو زوو یه کتریان ددهیت، که بهختیار ته له فۆنی بۆ ئەنينا خانی کرد، تا بزانی داخۆ شیلانی خیزانی له وینده ریبیه، یان نا، ئەنينا خانیش بهو هه والپرسینه تاسا و دلێ خورپه ی کرد، ئەگه رچی ئەو هیچی له باره ی شیلان نه ده زانی. ئەنينا خان به لێنی دا که ته له فۆنی بۆ بکا و ئاگاداری بهختیاریش بکاتهوه.

- ئەوه یان ئاسایی نییه، من ههست ناکه م رۆژتکی ئاسایی بێ. ئاخه تیناگه م بۆ ده بی ئەو رۆم رۆژه شومه که بێ. خودایه، پیم بلێ، له به رچی ئەو رۆ، ئاخه بۆ بلزات ئەو رۆ، قه لێم له بهخت و چاره-ره شی من درایه؟ نا ههست ناکه م ئەو رۆ وهک هه موو رۆژان بی، ته نانهت له بهر چاوم که شه هه وا و درهختیش جودان. نا، من ئەبه د نامه وئ ئەو رۆم رۆژتکی شووم بێ. ئەو رۆژه بی، هه والی مه رگی خۆم له هه والی مه رگی ئەودا بیستم.

به ره به ره کات ده رۆبی و بهختیاریش ته و نی بیرکردنه وه ی به هه زاران لاوه په لی هاویشته بوو. بی بی بۆ زۆر شتی خراب ده چوو. ته ماشای منداله ورده کانی ده کرد و سه عات به خیرایی ده روا و مه دامیش هیشتا دیار نییه. ئەوه بووه سه عاتیک و له به رده م په نجه ره که وه رت نه بوو. له ناو ئەو هه موو جه نجالێ خه یال کردنه دا، دهستی دایه وه ته له فۆنه که. به شکوم ده ی ئەوه خوايه و ته له فۆنه که ی کرابیته وه. بێ هووده، چهن دان ته له فۆنی کرد، ته نانهت جرپر جرپر ی زهنگ لێدانه که شی نه ده رۆیشته! هه رچه ند زیاتر کات ده رۆبی، پتر خه م و ترس و مه رگ له ناخی بهختیاردا تیکه ل ده بوون. ئاخه ئەو ده بزانی شیلان هه رچی به کی به سه ردا هاتبێ، ئەوه ریک بریته به له وه ی، هه مان شتیش به سه ر ویدا دی.

- نا، من هه رگیز نامه وئ ئەو رۆم ئەوه ند نه غرۆ و وێران بێ. خودایه، نامه وئ ئەو رۆم له میژوو مدا بنووسریته وه، به رۆژی مه رگی نیوه ی رۆحم، نیوه ی خۆم، نیوه ی هه بوونم، نیوه ی بهختیاریم. من ته وا و وێرانم. تیناگه م، من هه ر سه رم له سه ر په نجه ره که یه، بهو هیوا یه ی شیلان به بهر چاوم رت بێ و بی دینم، به لام له په نجه ره که وه ته م و تارمایی مه رگ له داره کان، له په لکه کان، له گو له گه ش و ره نگا و ره نگه کانیش ده بینم.

له بهر چاوم دنیا یه ک پارچه پرسه یه. ههست به بیده نگی پرسه ی زهوی ده که م. نا، نا نا نا نا، ده ی شیلان، توخوا به ده ره که وه، من ههست به رۆح کیشانی خۆم ده که م. ههست ده که م به ره به ره هه ناسه سوار ده بم. پشیم نایێ! نا، به شکوم من هورینه ده که م!

بهختیار که وته نێوان دوو بهرداشی فره مه زن؛ مان و نه مانی شیلان. ئەو هه میشه بی بی بۆ ئەوه ده چوو که شیلان بێ ئەوه ی ئی شی ناو مائی بکا، رۆیشتی یه، جگه له وه ی ئەو چه ند رسته یه هه میشه وهک هه ور ئاسمانی بیرکردنه وه ی دا پۆشی بوو، "بهختیار، ده زانی خۆکوشتنیش وه ی ده وئ. ئاخه له به لاش نییه که نه خۆشی ده روونی ئەو کاته خۆیان ده کوژن که به هۆی ده رمانه وه هه ندیک باشته ر بوینه، یانی با بی ئەوه ند وه زیان هه یه که خۆیان بکوژن." له و ماوه یه دا، می شکی ملیۆنان کاری به یه که وه ده کرد، خۆ ده ستیشی له سه ر مۆبایله که ی هه لئه ده گرت. هه میشه دوو باره ی ده کرد وه بهو هیوا یه ی شیلان ته له فۆنه که ی کردیته وه و وه لامی بداته وه. ئەو هه رچه ند جاری فکری بۆ ئەوه ده چوو که شیلان خۆی کوشتی، ههستی به مه رگی خۆیشی ده کرد. ئەوه یان مه گه ر ئەوانه تیبی بگه ن، وهک بهختیار و شیلان، رۆحیان هاوبه ش کردبێ. هه ر یه که یان به شتیک له رۆحی ئەوی دی هه بێ، تا رۆحیکێ کاملی هه بێ، تا بتوانی ژبانی هه بێ. ژبه ر هه ندی، له ئانی نێزیک بوونه وه ی شیلان له مه رگ، بهختیاریش له شوینی خۆی هه مان ههست و ئی حساسی هه بوو. دوو مه رگی په یوه ست به یه کتری، مردن و ژبانی یه کیان، مه رگ و ژینی ئەوی تریانه.

- باشه، ئەوه وا له دوو کاتز میتران نێزیک ده بیته وه و هه والیشی نییه. نا، من نامه وئ ئەوه رۆو بدا. قهت نامه وئ مه رگی وی به چاوی خۆم بدینم. خودایه، تکا ده که م، با ئەو رۆم رۆژه هه ره ره شه که ی ژبانم نه بێ. من نامه وئ بێ شیلان بم. ئاخه بێ شیلان بوون وه کو بێ- رۆح-بوونه، بێ هه ناسه و هیوا و ژبان و بێ دنیا یه. نا، ئەوه بووه دوو سه عات، ئەگه ر ئەو بریاری خۆکوشتنی دابی، ئیستا رۆحی له ئاسمان به رزتر و به رزتر ده بیته وه. نا، خودایه نا، من نامه وئ بێ وی و بێ رۆح و بێ ژبان و بێ خۆم بم، من نامه وئ ئەو بهر خانه م بێ دایک بن، من نامه وئ ئاسیا له و ته مه نه یرا بێ دایک بێ، من

ههست ناکهه ئه ورپۆم ئاسایی بێ، ئاخهر ئه وه که یه نێ گه توهگۆی ناخی من بووه! نا، توخودا خودا با وانه بێ. با ئه ورپۆم خه ون بێ، با ئیستام خه ویککی قوول بێ. نامه وئ مه رگ له دار، له به رد، له هه وا، له ئاسمان، له شووشه، له گوول، له په لک، له خووم، له جهسته م، له دلم، له هه موو گه ردوون به دی بکه م. نا خودایه نا! ته واو ویرانم. چ بکه م. نامه وئ بچم به رخه کانم له باوه ش بگرم و تیر تیر بوئی بێ - دایکیان بکه م. نا، نا، نا، نا نا نا نا، خودایه ئه وه هه موو هورینه یه چییه! نا، نامه وئ ئه ورپۆم رۆژی جار دانی مه رگ بێ. نامه وئ ئه ورپۆ مه رگی وی و هی من بێ! نامه وئ له مه رگی وی مه رگی خووم په ی بکه م. نا خودایه نا! (به ختیار، دنیا یه، ئه گه ر رۆژیک له رۆژان من مردم، ده مه وئ ته رمه که م به یته وه کوردستان و له وینده ر بئیرتی.)

به ختیار سه ری پاره شانده و یه ک دوو مستی له ته پلی سه ری خوئی دا، ئه وه وه سیه تانه ی به بیره هاته وه، که جار جار به ده م قسه کردن و غه ربی کردنی کوردستانی و "به رد له جیتی خوئی سه نگینه" یان ده کرد. ئه وه که به مستان له سه ری خوئی دا، تا به خو بیته وه، ئاخهر ئه وه قه ت نه یده ویست درک به وه بکا، ئه ورپۆ واقیعه و ئه ویش له چ خه و و خه و ناندا نییه، خه یال خه ربیک بوو ویرانی ده کرد. خه یالی ئه وه ی ده بی ئه وه شه راهه تاله بنووشی و جاری مه رگی شیلان و دار و به رد و سروشت و عاسمان و خوئی و گه ردوون لی بدا. له وه ماوه یه دا، ته نی دوو سه عات ره ت بووه، به لام ئه وه بیری بو ئه وه ده چوو، خو ئه گه ر شیلان پاش ده رچوونی، خوئی کوشتی، ئیستا نه مایه. ئیستا ئه وه له سه رده می پاش مه رگی شیلان دایه! له وه چرکه ساتانه دا وه ک هه تیو تاماشای زارویه کانی ده کرد. دلێ بوو بووه ئا و که ته ماشای چاوه ره ش و گه ش و پر له ژیا نه سه ربیه کانی ئاسیای ده کرد. تا ده هات له هه ناوی خویدا ویرانتر و شه که تتر و بی پرستتر و بی ژبانتر ده بوو. به ره به ره مه رگ هه ناوی ده کوولێ و روحی ده خوارده وه. هه ستی به دارمانی میتشک و دل و روحی خوئی ده کرد. برپاری دا له دوو "مه رگ" و "زندیبوون" ی شیلان بگه ری!

- ناتوانم زیاتر ئۆقره بگرم، هه دا ناده م، وا باشته ره خووم و ئاسیا برۆین له وه شوینانه بگه ری، که هه می شه ئه گه ر شیلان بچینه ده ری، ده چینه ئه وینده ر، به شکۆ و نازیش

ده لیم، "من ده چم شیر بو ئاسیا گیان ده کرم." کاغه زه که ییش ده هینم و له سه ری ده نووسم، "شیلان گیان، ئه گه ر گه راپیته وه هه م ته له فۆنم بو بکه، هه می ش نامه م له فه یسه بوک بو بنیره!" ناچارم، من ناکرێ لیره له به رده م په نه ره ی ژوو ره که مدا چاوه نواری ده رکه وتنی شیلان بم. ئاخهر، م... م... ش... نا، نامه وئ ئه وه وشانه ته واو که م و بیانکه مه رسته، که به یانی مه رگی وین له سه ر زاری من! ده ی خودایه، به شکوم ئه وه له ژیا ندا مابێ و من له زه مه نی پاش مه رگی وی نه بم. پاش ئه وه ی خووم و ئاسیا سواری ئۆتۆمبیله که م بووین و برپاری ئه وه م دا، یان ده چم شیلان له شوینانه ده دۆزمه وه، یانیش، یان... میتشکم به باشی ئیش ناکا. هه ست ده که م رسته م بو ته واو ناکرێ. نا، ئه وه رسته نه رسته ی ناته واون، ئه وانه ن ئه گه ر بگه مه خالی کوتاییان، له وینده ر، له کوتایی رسته کاندان له کوتایی ژیا نی خو شمدا ده بم. یان، ده بی بچم له دوو مه رگ و لاشه ی وی بگه ریتم. نا، توخودا خودا، خودای بیتکه س و که سداران، خودای من، من نامه وئ ئه ورپۆم رۆژه شوومه که بێ.

- خووم و ئاسیا له ناو جاده یان، دوو سه رگه ردانترین مرۆف له سه ر زه وی، هه ست ناکه م که س هه بی له من ویرانتر و شکاو تر. خودایه، باشه من چ بکه م. خو له و دنیا یه پر مرۆف و گه وره به دا بیتکه سترین مرۆف ده مینمه وه. من چ بکه م؟ له کینده ر بژیم؟ چلۆن بژیم؟ له گه ل کێ بژیم؟ چۆن ده توانم جاریکی دی دلێ شکاوم به ده مه وه زه وی؟ ئیستا چ به خووم، به منداله کان، به دایک و بابم، به دایک و بابی، به که سه سوکاری، به که سه سوکارم، به سروشت، به خوا، به مرۆفایه تی بلیم؟ یه خه ی کێ بگرم؟ ده زانم، تاوانبارترین مرۆف له و دنیا یه منم!

پاش ئه وه ی دوو له وه سی شوینه دیارانیه پشکنی که زۆریه ی جار ان شیلان ده چوه ئه وینده ر، بێ هیوا بوو له گه ران. هه می شه شه ت له فۆنی لی دده ا و ناوه ناوه ش ته ماشایه کی نامه ی فه یسه بوکه که ی ده کرد، به شکوم شیلان نامه ی بو نارد بێ، به لام زۆر به داخه وه، دوو نامه له نیوانیان، ئه وه نامه یه بوو، که سه بیانه که ی بو ی نارد بوو، که نوو سیبووی، "شیلان گیان، له سه یه یه یه ته له فۆنت بو ده که م و وه لامت نییه، پیتم خووش نییه به بیده نگی ده رچووی، چاوه ریتم ته له فۆنم بو بکه ی. به نیازی

دیدار. "ناخر پیتم بلتی، کئی هه یه هیزی گهرانی له دوو مهرگی نازیزانی هه بی، مهرگی نیوهی خوئی، مهرگی دلئی، مهرگی یاری، مهرگی مه عشووقه کهی، مهرگی دایکی سی بهرخه نازداره کهی؟ له بهر ئه وه، قه ده می شکا. له شوینی دووهم، نه بیتوانی له هازووشتنی ئوتۆمبیله کهی بهردهوام بی. له وئی، له ناو ئوتۆمبیله که دهستی سارد بوو؛ ژيانی تیدا نه ما؛ خوینسووران له دهماره کانی به ره وهستان و چکبوون دهچوو. ئه وه نیتزبکهی سه عات که له و شارهدا ده سوورپیتته وه. چاوی هه موو ترۆمبیله ک و گهراجی ئوتۆمبیل و بنیاده میتک ده پیشکنی، به لام زۆر بی هووده، بی هووده له وهی له شاریک به دواي که سیکدا ده گهری، به خوئی له وئی نیبه، به لکو لاشه کهی! له ویندهر، نیوه جاری مهرگی شیلان، که هاووه نیتزبکبوونه وهش بوو له مهرگی خوئی، لیتی دا. له ویندهر به قورگی گریان تیدا قه تیسماو و دلئی وشک و روحی نیوه زندی له ئاسیا ورد ده بووه. ئاسیاش بی خه بهر له وهی داخو جاریکی دی ده چیتته وه باوهشی دایکی، یان نا، خه و بردبوویه وه. به ختیار هه ره له ناو ئوتۆمبیله که یه و دلئی به ره وه وهستان ده رۆیی. له وئی قه سدی ده کرد، یان بمری، یان ده ستیک "له خه وئی" به ناگای بهییتته وه. ته و او، نابی زیاتر راوهستی. ده بی دوا شوون پیشکنی.

- ناخر من چۆن ده توانم بگه ریمه وه دوینن، پیری، مانگیک پیش ئیستا، سالیک پیش ئیستا، ته نانهت پیش سه عات هه شت. ده مه وئی بگه ریمه وه ئه و سه رده مه ی که گوتی، "به ختیار، ده زانی خو کوشتییش وزدی ده وئی. ناخر له به لاش نیبه که نه خوئی ده روونی ئه و کاته خو یان ده کوژن که به هوئی ده رمانه وه هه ندیک باشتر بوینه، یانی بایی ئه وهنده وزه یان هه یه، که خو یان بکوژن." ناخر، له ویندهر را ئیشی من بوو؛ دهستی بگرم؛ گوئی لئی بگرم؛ له باوشیتی بگرم؛ روح و دلئی هیسور که مه وه. ده بوایه بمه وه سیبه ری و لینه گهریم بستیک لیم دوور که ویتته وه. خودایه، من چه ند گوناهارم، من چه ند که مه ترخه م، چه ند بی گوئی و چه ند به گله بیم له خو م. خودایه، چلۆن ده توانم له پیش سه عات هه شت بم. ده مه وئی بگه ریمه وه ئه و وه خته ی که ده متوانی نیوه ی بم، که رته روحی بم، تیر ماچی بگرم، پری که م له عه شق و خو شه وستی، تا نقوومی که م له سو ز و عه شق. وه ک له

ئاوه لکیشان، له عه شقدا هه لیکیشم و ته وژی می دیوه زمه درنده بیوژدانه که ی له ناخ ده رکیشم، که خو کوشتن بوو. خودایه، به هانام وه ره، بگه یی، من ته و او، خو م و ژیانم به ره و نه مان ده چین.

پاش ئه وه ی دوا شوینیش گه را و ئوتۆمبیله که ی شیلانی لئی نه دی، ناچار ژه هره تاله که ی نوئی. ئیدی خوئی ته سلیمی قه ده ر و ژیان کرد. ئه و له ویندهر واژوی له سه ر مهرگی خوئی کرد، که ده بی له دوو مهرگ و ته رمی شیلان بگه ری! ئه وه یان بریاره که بوو، که هه رگیز نه ده چوو هه یالی، به و به یانیبه زوه و به و یه کشه مه شو مه، ژیان وه ها سه راوین ده بی و مه رگی عه رد و گه ر دوون به یان ده کرین، که به رده وام ته له فۆنی ده کرد و ته ماشایه کی نامه ی فه یسبوو که که شی ده کرد، به لام ژیان له چ ده رکه و کونیکه وه هه وائیکی خوئی بو نه ده هات. وای خه یال ده کرد، ژیان هه میشه وایه، قهت هه وائی خوئی نازیزانمان نابیستین. ناخر که شه پۆل و گه رده لوولی خه م و مه رگ هیرشمان بو ده هینن، ئاسو ی روون له چ لایه که وه نابینری. کئی هه یه له و دنیا به فراوانه دا، ته نن ته نها و ته نها ته نن تا قه ده رکه یه ک شک بیا، که هیوا و هه وائی خوئی لیه بی. به ختیار به راستی ههستی به ته نگی زه ی ده کرد، وای هه ست ده کرد زه ی فره فره ته سکه، پشی سوار بوو، نه بده توانی له و زه یبه فراوانه - ته سکیبووه دا - تیر به سینگ ی خوئی هه ناسه هه لمری.

- خودایه، تووشی چی بووم، نازانم له به رجی ناتوانم بروا به خو م بگه م؟ ده ورۆم، به لئی ده ورۆم، له و یه کشه مه شو مه دا خو م خو م به ره و ئه و شو تینه ئاراسته ده کم که له وانه یه لاشه ی بی گیانی شیلانی لئی بدۆزمه وه. دل م له سه ر هه زار لئی ده دا، میتشکم توانایی بیرکردنه وه و وه رگرتنی هیچی نیبه. ده یان کیلۆمه تره ئوتۆمبیل ده هاژۆم، زه نیم له وه نیبه که چۆنم لیخو رپوه، نازانم به کیندهر و به ره و کیندهر رۆیشتیمه. هه ره به مانای وشه هه ست به ره شی ئاسمان و عه رد ده کم. هه ست به کشوماتیبه کی بی وینه ده کم. قهت ئه وهنده ی ئیستا ههستم به بیخوستی زه ی نه کردیبه. تی ناگم، ده بی سروشتیش ههستی ئه وه ی هه بی، که جاری مهرگ لیدراوه و روحکیشانی نیتزیک بوو یته وه؟ ده ی خودا، فریام که وه، ئیستا ده چه ئه و ده رباچه یه ی که بیرم بو ئه وه ده چی، نا، من باش نیمه، خ... ش... نا نا نا،

ناتوانم خۆم ته‌واو كه‌م، نامه‌وئ نا، ئاخ‌ر من كه‌ينئ
 ئه‌وه‌نده ئازا بووميه، بست به بست له دوو مه‌رگي خۆم،
 جه‌سته‌ي مردووي خۆم، لاشه‌ي خۆم بگه‌رئيم. ئاخ‌ر ژيان
 بۆ ئه‌وه‌نده بئ به‌زه‌بييه، چۆن ده‌توانئ وامان لئ بكا،
 به‌خۆمان له‌دوو لاشه‌ و مه‌رگي نيوه‌ي خۆمان بگه‌رئين؟
 خودايه، با ئۆتۆمبيله‌كه‌ي شيلان له‌وينده‌ر نه‌بئ. نامه‌وئ
 بچم له‌وينده‌ر قه‌مه‌ره‌كه‌ي بدينم. ئاخ‌ر ئه‌گه‌ر
 ئۆتۆمبيله‌كه‌ي شيلان له‌ شوئيني وه‌ستانئ ئۆتۆمبيله‌كانئ
 ئه‌و ده‌رياجه‌ ده‌ستكرده‌ بئ، ئه‌وه‌ سه‌تي مليوئيش ته‌رمئ
 شيلان له‌ناو ئاوه‌كه‌يه! خودايه، خه‌ريكه‌ له‌ناخي خۆمدا
 ده‌كه‌وم، به‌رده‌بمه‌وه، ده‌ستم بگه‌ر. ناتوانم له‌وينده‌ر
 نئيزيكتر بيمه‌وه. دلم له‌سه‌ر هه‌زار لئ ده‌دا. ئاخ‌ر هه‌ر كه
 چاوم ئۆتۆمبيله‌كه‌ي وي بدينئ، ده‌گه‌ل ئه‌ويشدا دلم
 ده‌وه‌ستئ، خوئيم لئ ده‌چوئ و چك ده‌كه‌م، روحم
 ده‌پژيته سه‌ر زه‌وي، بئ خۆم ده‌بم. چ بكه‌م، ئه‌دي ئاسيا،
 شكۆ گيان و نازي دلم! به‌رخه‌كانم، چيتان پئ بلئيم، من
 چۆن ده‌توانم باجي ئه‌وه‌تان بده‌مه‌وه كه‌ ئه‌نگۆ بئ دايك
 گه‌وره‌ ده‌ين؟ ئه‌دي چۆن ده‌توانم له‌ ژيان به‌رده‌وام بم؟
 هاوار هاوار، ئه‌دي ئيستتا به‌و يه‌كشه‌مه‌ ره‌ش ره‌شه‌ هاوار
 بۆ كئ ببه‌م! به‌ كئ بلئيم بيسته‌ فريام! بئ، دل و روحي
 رژاوم كۆ بكا ته‌وه. خودايه، ته‌نئ چه‌ند چركه‌يه‌كم ماوه،
 ئيستتا تيده‌گه‌م، له‌و شاره‌ مردووه‌دا، داخۆ شيلانم ماوه،
 يان روحي هومائاسا به‌ره‌و رۆژئ خوداي ئاسمان
 هه‌لده‌كشئ!

پاش ئه‌وه‌ي ته‌واوي شوئيني وه‌ستانئ ئۆتۆمبيله‌ي
 ده‌رياجه‌كه‌ي پشكنئ و ماشينه‌كه‌ي شيلانئ لئ نه‌بوو،
 راسته‌ نه‌يتوانئ دوا دپري ژيانئ شيلان له‌سه‌ر له‌وحه‌ي
 مه‌حفوزئ ژيان بدۆزئته‌وه، كه‌ مائئاواييه، به‌لام ئه‌و
 ته‌واو شه‌كه‌ت بوو. تئگه‌يشته‌ كه‌ مه‌رگي شيلان
 مه‌رگيكي لئيل و بزهره، ئه‌و ناتوانئ بيدۆزئته‌وه. ته‌واو
 شه‌كه‌ت، دلي برينييه له‌ يه‌ك پارچه‌ له‌ ئاگر، له‌ ته‌م، له
 گرياني تيدا قه‌تيسبوو، له‌ مه‌رگ، له‌ ره‌ش و كري
 سروشت. ته‌واو، هه‌سته‌ي ده‌كرد بئ هوميديترين مرۆقه‌ له
 دنيايئ! كات ته‌واو ره‌ت بووه، ئه‌وه‌ نئيزيكه‌ي چار
 سه‌عاته‌ شيلان وه، ونبوونئيك بيده‌نگئ سروشتيش
 ئاگاداريه‌تي. ته‌واو، ته‌سليمئ ژيانئ پر مه‌رگ بوو.
 ته‌سليمئ قه‌ده‌ري شووم بوو. برياري دا به‌ ده‌سته‌ي به‌تال،
 به‌تال له‌ نه‌بوونئ شيلان، نه‌بوونئ روح، نه‌بوونئ دايك،

نه‌بوونئ عه‌شق، نه‌بوونئ ژيانئ عه‌شق به‌ره‌و ماله‌وه
 بگه‌رئته‌وه. له‌وينده‌ر له‌به‌رده‌م منداله‌كان له‌سه‌ر چۆك
 بكه‌وئ و له‌بابه‌رۆئ جاري مه‌رگي شيلان بدا كه‌ مه‌رگي
 نيوه‌ي روحي خۆئ بوو.

- ده‌ي با ديسان ته‌له‌فۆنئيكئ ديكه‌ي بۆ بكه‌م، ده‌ي،
 به‌شكوم خودايه و ئه‌و زندو مابئ و ته‌له‌فۆنه‌كه‌ي
 كرديته‌وه و هاوسلاويكئ ده‌گه‌ل بكا. خوايه، من هه‌ست
 به‌ نئيزيكبوونه‌وه‌ي مه‌رگي خۆم ده‌كه‌م كه‌ ديسان
 ته‌له‌فۆنه‌كه‌ي داخراوه و هه‌والئ نازانم. تازه‌ ته‌واو،
 ته‌واو له‌وه‌ي من چاره‌م نه‌ما. ژيانم له‌و يه‌كشه‌مه‌يه‌دا
 دوماهي هات. ئيره‌ دوا مه‌نزئ و ويسته‌گه‌ي منه. له‌ورۆوه
 به‌ نيوه‌روحييه‌وه‌ هه‌م، هه‌بوونئيك له‌ناو جيهانئيك له
 بيته‌نگئ و مردن و تاريك و بيكه‌سييدا. نا، من قه‌ت
 باوه‌ر ناكه‌م. ئاخ‌ر ئه‌وه‌ به‌ره‌و چار سه‌عات ده‌چئ له‌و
 شاره‌ گچكه‌يه‌دا شيلان بئ ده‌نگه‌. ئاخ‌ر شيلان كه
 سببانه‌كه‌ي باسي خۆكوشتني كرديئ و له‌ويه‌ري
 دلته‌نگيشيدا بئ، چ ئه‌گه‌رئيكئ لاوازه‌ ئه‌و مابئ. نا،
 خودايه، تكا ده‌كه‌م، وه‌ره‌ كنم، ئيستتا له‌ هه‌موو دم زياتر
 ده‌ست و هاناي تۆم ده‌وئ، ليره‌م به، خودايه، ده‌مه‌وئ
 روحت له‌باتئ روحم به‌ روحي شيلان بلئ، با نه‌روا، با
 به‌جئيم نه‌هئيلئ، با برياري سه‌فه‌ري هه‌ميشه‌يي دوا بخا،
 با سه‌فه‌ر نه‌كا، با خۆئ نه‌كوژئ، پئ بئ كه‌ منئ نيوه‌ي
 ئه‌و چاوه‌نوارم، به‌رخه‌كانئ بئ ئه‌ون، ده‌ي خودا، من ئه‌وه
 به‌ره‌و ماله‌وه‌ ده‌گه‌رئيمه‌وه. ده‌چمه‌وه، به‌شكوم ئه‌و پئش
 من گه‌رابيسته‌وه و له‌وينده‌ر بئ. خودايه، رۆناكايئ ژيانم
 بده‌وه، كه‌ به‌ره‌و مال ده‌چمه‌وه، ده‌لعاجئ ماشينه‌كه‌ي ويم
 بئ نيشان ده‌.

خودايه، ده‌ي خودايه، ئاخ‌ر ئه‌گه‌ر من ماشينه‌كه‌ي وي
 نه‌بينم. نا نا، ئه‌وه‌ دوا ده‌رفه‌تي ژيانئ من ده‌بئ. من
 چيم به‌سه‌ر هاتووه؟ تئناگه‌م، ناچئته‌ ئادگارم له‌ ماوه‌ي
 چار سه‌عاتدا، له‌ دوا ساتئ برياري مه‌رگي ئازيزترين
 كه‌سم دام، هه‌ست به‌ بوونئ خۆم ناكه‌م. نا، هه‌ست ناكه‌م
 ليره‌م، هه‌ست به‌ سربوون و مه‌ستبوون و بزربوونئ خۆم
 ده‌كه‌م. به‌ره‌به‌ره‌ هه‌ست به‌ تاوانه‌وه‌ي خۆم ده‌كه‌م، هه‌ست
 به‌ نه‌مانئ خۆم ده‌كه‌م. تئ ناگه‌م، هه‌ر به‌راسته‌ي هه‌ست
 به‌بوونئ كه‌س ناكه‌م، تئناگه‌م، له‌و زه‌وييه‌ فراوانه‌دا،
 له‌به‌رچئ ته‌نئ، ته‌نانه‌ت ته‌نئ تاچه‌ به‌شه‌ره‌كيش نابينم.
 توو بلئئ ئه‌ورۆ رۆژئ نه‌فخي سوور نه‌بئ؟ هه‌ست به

ناز: نا، چۆن دەبێ، توخوا وامه‌لتی (به‌گریانه‌وه).
ماده‌م وهره ته‌لۆفۆن بۆ پۆلیسی بکه، به‌شکوم ئەوان
ده‌زانن دایکم له‌ کیننده‌ره.

به‌ختیار ته‌واو وێرانه، پیتی وابوو ئاسه‌واری
فرمیتسکه‌کانی له‌سه‌ر چاوه‌کانی سربۆوه، تا ناز و شکۆ
درک به‌ گریان‌ه‌که‌ی نه‌که‌ن، به‌لام له‌وه ده‌چوو دل‌یان
خه‌به‌ری دای و ئەوانیش ئەوه‌یان له‌ چاوی بابیان
خوێندبیته‌وه، که به‌راستی دایکیان شتیکی خراپی
به‌سه‌ر هاتوه. هه‌ر سیتیکیان له‌ دیار لاپتۆپه‌که‌ن تا
ژماره‌ی ته‌له‌فۆنی پۆلیسی شاره‌که‌یان بدۆزنه‌وه و هه‌والی
شیلان بپرسن. ئەسله‌ن به‌ختیار به‌و نیازه‌ ته‌له‌فۆنی
ده‌کرد، تا ئەگه‌ر پۆلیس هه‌والی مه‌رگی ئافره‌ت‌تیکیان له
لایه، پیتی بلتین. ئەو خه‌یالی له‌ کن ئەوه بوو، وه‌ک
هه‌والی به‌په‌له، ئەوه بدۆزیته‌وه، ئەگه‌ر له‌وه یه‌کشه‌مه
ره‌ش و شوومه‌دا که‌سیک خۆی کوشتییه و لاشه‌که‌ی له
فلانه په‌ناپه‌سیوان دۆزرا بیته‌وه. هه‌ر سیتیکیان چاوه‌ریتی
دوا هه‌والی پۆلیسن و له‌سه‌ر مۆیاله‌که‌ خه‌ر بوینه‌وه. که
به‌ختیار ته‌له‌فۆنی ده‌گه‌ل پۆلیسی شاره‌که‌یان کرد و
سلاوی کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ دل‌ی خۆیدا ده‌یویست له
هه‌والی مه‌رگی شیلان بپرسی، قسه‌ی پێ نه‌کرا، یه‌کسه‌ر
له‌ پهمه‌ی گریان‌ی دا. هه‌ره‌ی گریان و نزره‌ی وی ناز و
شکۆشی گریان‌د. ئەوانیش له‌وه گه‌یشتن تازه دایکیان
نه‌ماوه. ئا ئەوه‌تا بابیان له‌به‌ر چاویان ده‌گریی و جارێ
مه‌رگی دایکیانی لێ داوه. به‌ده‌م گریان‌ه‌وه ناتوانی دوو
رسته له‌گه‌ل پۆلیس بدوێ.

به‌ختیار: سلاو، من به‌ختیارم. لێره ده‌ژیم. ...
(گریانی به‌کۆل)

پۆلیس: فه‌رموو به‌ریتز، کاتی خۆت وهرگه‌. من لێره
تا یارمه‌تیت بده‌م.

به‌ختیار: خه‌زانه‌که‌م له‌ به‌یانیه‌وه ده‌رچوو، ن...
نازانم... له... ک... (هه‌ر به‌رده‌وامه له‌ گریان)

پۆلیس: خه‌زانه‌که‌تان له‌ به‌یانیه‌وه ده‌رچوو و هه‌والی
نازانی؟

به‌ختیار: به‌لتی.
پۆلیس: نه‌یگوتوه ده‌چیته‌ کیننده‌ر؟

به‌ختیار: نا، من له‌ ته‌والیت بووم، که هاتمه‌ ده‌ری،
ئهو رۆبیشتبوو. هیچی له‌ باره‌وه نازانم.

پۆلیس: ناوی خه‌زانه‌که‌تان چیه‌؟

به‌ختیار: شیلان رۆسته‌م ئەحمده
پۆلیس: باشه، ناوونیشانی ماله‌که‌تان چیه‌، ئەگه‌ر
ئه‌زبه‌ت نه‌بێ؟

پاش ئەوه‌ی به‌ختیار به‌ده‌م گریان و نزره‌وه له‌ خانگی
پۆلیسی گه‌یانده‌ که هیچ له‌ باره‌ی شیلان نازانی و له‌وه
ده‌ترسی ئەگه‌ر شتیکی به‌سه‌رهاتیبی. ئەوان له‌ پێش
په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی به‌ختیار دانیشتبووون. له
په‌نجه‌ره‌که‌وه هه‌ر که‌سیک ده‌بینرا که به‌ره‌و ماله‌که‌یان
ده‌هات. شکۆ و نازیش چاوه‌ریتی ئەوه‌ن پۆلیسه‌که
مه‌ژده‌یه‌کی خۆش بداته‌ باویان، به‌لام وه‌ک باویان،
ئەوانیش هه‌ردووکیان ده‌گریان. له‌ناکاو:

شکۆ: بابه‌ بابه، بابه‌ بابه، دایکم هاتوه. ئەوه‌تا
دایکم له‌ پێش په‌نجه‌ره‌ی رده‌تبوو، دایکم هاتوه، دایکم
هاتوه!

به‌ختیار: به‌ریتز، به‌ریتز، سپاست ده‌که‌م، زۆر زۆر
سپاس. ئەوه خه‌زانه‌که‌م هاتوه. خه‌زانه‌که‌م گه‌راپه‌وه.
ئەوه منداله‌کانم له‌ په‌نجه‌ره‌وه ئەویان دیت. زۆر سپاست
ده‌که‌م، من کارم نه‌ما، ده‌ی خواحافیز، زۆر زۆر زۆر
سپاس.

ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخست و به‌په‌له به‌ره‌و ده‌ره‌که‌ی سه‌ره‌که‌ی
شوقه‌که‌یان غاری دا. شیلان به‌ژووری که‌ت، که شیلان
هاتوه ژووری، هه‌ر سیتیکیان، به‌تاییه‌تی به‌ختیار،
یه‌کسه‌ر به‌ره‌و پیری رۆیشتن و گله‌یی و پرسیاوی ئەوه‌ی
لێ کرد که له‌ کیننده‌ر بووه.

به‌ختیار: شیلان، توخودا ئەوه ئیشه‌ تو ده‌یه‌که‌ی؟ پێم
نالیتی له‌ سببانیوه ده‌رچووی کێوه چووبووی؟ ئاخ‌ر من له
سبه‌ینتوه وێران بووم، هه‌موو ئەو شاره‌ت له‌ دوو گه‌راپه‌.

شیلان: من ده‌زانم نه‌ده‌بوايه ئەوها به‌ بێ ده‌نگی بپۆم و
به‌که‌ستان نه‌لێم. به‌لتی راسته، ئەورۆ سببانی دل‌م زۆر
زۆر زۆر ته‌نگ بوو، خه‌ریک بوو له‌ ناخی خۆم‌دا
ده‌ته‌قیمه‌وه، ده‌توامه‌وه، ده‌مردم. نه‌مده‌توانی به‌رگه‌ی
خه‌مۆکیه‌که‌ی خۆم بگرم، هه‌ستم کرد ئەگه‌ر چه‌ند
ده‌قه‌یه‌کی دی مابوومايه‌وه، ئەوه شیت ده‌بووم. هه‌ستم به
دل‌ته‌نگیه‌کی زۆر کرد، له‌به‌ره‌ندێ، یه‌کسه‌ر چوومه
ده‌ری تا هه‌ناسه‌یه‌ک بده‌م، یارمه‌تی خۆم بده‌م، دل‌ی خۆم
بکه‌مه‌وه و باری ده‌روونی خۆم هیتور بکه‌مه‌وه. به‌راستیت
پێ بلتیم، ئەگه‌ر ئەوه‌ام نه‌کردبا، ئەوه هه‌ستم ده‌کرد لێره،
له‌ ماله‌وه، ده‌مردم.

به‌ختیار و زارۆیه‌کان ئه‌وه‌یان له شیلان گه‌یاند که ئه‌وان وایان زانیوه که ئه‌و شتیکی به‌سه‌ر هاتوه. به‌ختیار له‌به‌رده‌م شیلان تیر تیر گریا، ئه‌و له گریانه‌که‌ی کړ نه‌ده‌بۆوه، که له‌گه‌ل پۆلیسه‌که‌هه‌یبوو. به‌ته‌واوی له شۆکی مه‌رگی شیلاندا بوو، ئه‌و به‌ته‌واوی قه‌ناعه‌تییه‌وه له سه‌رده‌می پاش مه‌رگی شیلاندا ده‌ژیا. له‌به‌ر هه‌ندێ، ئه‌گه‌رچی شیلان گه‌رابۆوه ماله‌وه‌ش، به‌لام ئه‌و نه‌یده‌توانی گریانه‌که‌ی رابگرێ و تیر تیر بۆنی هاتنه‌وه و زندووبوونی شیلان بکا؛ له‌باوه‌شی بگری؛ و هه‌زاران ماچی مانای لێ بکا.

به‌ختیار نه‌یده‌توانی خۆی هیتور بکاته‌وه، نه‌یده‌توانی ئادگاری ئه‌وه بکا، که له‌ماوه‌ی ئه‌و چار کاتژمێره‌ی به‌سه‌ریدا هاتبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌هه‌موو خه‌یال و قه‌ناعه‌تییه‌وه‌ پریاری مه‌رگی شیلانی دابوو و له سه‌رده‌می پشته مه‌رگی شیلاندا ژیا، له‌ماوه‌ی ئه‌و چار سه‌عاته‌، که پیتی وابوو چار سال و چار سه‌ت سال و بگره‌هه‌موو ته‌مه‌نی روحي وان بووه، تاسا بوو، میتشی توانایی ئه‌وه‌ی نه‌بوو هه‌ست به‌بوونی شیلان بکا، که ئیستا وا له‌ته‌نیشته‌ی دانیشتوه. تا ماوه‌یه‌کی زۆر له تاسان و گریانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، پاش ئه‌وه‌ی به‌ده‌م نزرگه‌وه هه‌ندیک له‌هه‌سته‌کانی خۆی له شیلان گه‌یاند، شیلان داوای لیتووردنی کرد و ئه‌ویش له‌تاوی خه‌م و خه‌مۆکی خۆی و پرسۆزی به‌ختیاری میتدی، شیلانیش ده‌ستی به‌گریان کرد.

داوای چه‌ند رۆژیک، به‌ختیار هه‌ستی به‌گۆرائیکی گه‌وره‌کرد. هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و، نه‌ک شیلان، ئه‌زموونی مردنی کردوه. ئه‌و ته‌واوی هه‌ست و بیره‌کردنه‌وه و تیروانین و بیکه‌سی و هه‌تیوونی مندال و سه‌رگه‌ردانبوو و ئه‌ژنۆشکانی پاش مردنی نیوه‌ی خۆی، نیوه‌ی روحي، هاوبه‌شی ژبانی خۆی چه‌شت. راسته‌له واقیعدا شیلان زندوو بوو و زندوو و نه‌مردوو، به‌لام ئه‌و وای هه‌ست ده‌کرد، نا، شیلان به‌ته‌واوی مرد بوو، مردنیکێ راسته‌قینه‌ مردبوو و ئیستا زندوو بووه‌ته‌وه.

به‌ختیار: ئیستا ده‌مه‌وێ به‌هه‌موو جیهان بلێم، ده‌مه‌وێ له‌شوینیک هه‌موو مرۆفایه‌تی کۆ بکه‌مه‌وه و په‌یامتیکیان ئاراسته‌بکه‌م، ده‌مه‌وێ له‌په‌یامه‌ پیتیان بلێم، نرخی خوشبوستنی ئازیزانتان و به‌خته‌وه‌ری ژبانتان بزانتن. له‌وه‌ بگه‌ن که چه‌ند به‌خته‌وه‌رن که هاوژین

و نه‌وه و دایباب و دۆست و خۆشه‌ویستان و هاوڕیپانتان هه‌ن. ئه‌ی هاوار له‌وه‌ بگه‌ن، هیچ شتیکی له‌وه‌ به‌نرختر نییه‌ ئیوه‌ هاوسفره‌ و هاوسات و هاوسه‌رده‌م و هاوژبانی ئه‌وانن. تیم بگه‌ن، که ئه‌وان به‌س زندوون، به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌تروپکی به‌خته‌وه‌ری بن، به‌ره‌و دوندی خۆشژبانی هه‌لگه‌پین، ئاسوده‌ بن، ئارام بن، لینه‌گه‌پین ته‌نانه‌ت بۆ چرکه‌یه‌ک دلێ خۆتان و ئه‌وان به‌پیشین. ئه‌وان دیاری و سه‌رمایه‌یه‌کی زۆر گرانبه‌هان، گرانبه‌ها تا ئه‌و ئاسته‌ی پاره و پوولی سه‌ر عه‌ردی سه‌نگی لا ته‌رازووی بوونی ئه‌وانی نییه‌. کورپه‌ هۆ خه‌لکینه، هۆ گه‌نج و لاو و کورپ و کچان، له‌گه‌ل هه‌مووتامه‌، ته‌ماشای ته‌نیشته‌ خۆتان بکه‌ن، ئا ئه‌وه‌تا، که سه‌ نیزیکه‌کانتان له‌ته‌نیشته‌نه‌وه‌ دانیشتوون. ئه‌وان زندوون، زندووبوونی ئه‌وان زندووبوونی ئیوه‌یه. ئیوه‌ به‌ وانه‌وه‌ زندوون. ته‌ماشاکه‌ن، ئه‌وان هه‌ناسه‌ ده‌ده‌ن و روحيان هه‌ست و هۆشی تیداوه. ژبان هه‌ر هه‌مووی بریتییه‌ له‌هه‌بوونی روحي ئه‌وانه‌ی له‌ته‌ک ئیوه‌ن. ئه‌وان که روحيان زندوو، ته‌ماشای جه‌سته‌ی ماددییان مه‌که‌ن، ئه‌و پیکه‌اته‌ ماددییه‌ هیچ نییه‌، به‌های نییه‌، بوونی نییه‌، بێ گیانه، بێ هه‌سته، ئه‌و نییه‌، به‌شه‌ره‌ راسته‌قینه‌که‌ نییه‌، بێ هه‌بوونی "روح" یان. تکا ده‌که‌م، هه‌تا هیتزان هه‌یه‌ ده‌ست له‌ روحي ئازیزانتان بدن، هه‌ستیان بێ بکه‌ن، تیر بۆنی روحيان بکه‌ن، روحيان له‌باوه‌ش که‌ن، نازی روحيان بگرن، روحي ئه‌وانتان به‌قه‌د روحي خۆتان خۆش بوێ. نازانم تیم ده‌گه‌ن، یان نا، دلخۆش بن دلخۆش، به‌خته‌وه‌ر بن به‌خته‌وه‌ر، که ده‌بین ئازیزانتان زندوون و روحيان لیتانه‌وه‌ نیزیکه‌. ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ت گله‌یی له‌هیچ ناخۆشییه‌کی ژبانی خۆت نه‌که‌ی، که روحي خۆشه‌ویستانان هه‌یه. ده‌ی من ئیستا به‌جیتان ده‌هیلیم، به‌لام ده‌مه‌وێ ئیوه‌ تیر تیر روحي ئازیزانتان له‌ ئامیز بگرن، ئاوێزانی به‌کتری بن، چاوتان له‌سه‌ر به‌ک دانین و روحتان له‌زندوووه‌تی روحي ئه‌واندا بتویننه‌وه، به‌خته‌وه‌ری بکه‌ن، ئاسوده‌ی بکه‌ن. ئی ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که روحي ئه‌وانتان هه‌یه. ته‌مasha که‌ن، ئا ئه‌وه‌تا ئه‌وان زندوون و له‌ته‌نیشته‌نه‌وه‌ن. ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که ئه‌وانتان به‌زندوووه‌تی هه‌یه، تا به‌خته‌وه‌رتین مرۆقی سه‌ر عه‌ردی بن.